

Sygn. akt II CSK 728/14

## POSTANOWIENIE

Dnia 16 czerwca 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Karol Weitz

w sprawie z wniosku Z. M.

przy uczestnictwie R. M., L. M.

s. L., J. M., W. M., M. U.,

J. S. i M. M.

o dział spadku po Z. M. i L. M.,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 16 czerwca 2015 r.,

na skutek skargi kasacyjnej uczestnika postępowania L.

M. s. L.

od postanowienia Sądu Okręgowego w Gorzowie Wielkopolskim

z dnia 23 maja 2014 r., sygn. akt V Ca 18/14,

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania i oddala  
wniosek wnioskodawcy o zasądzenie od uczestnika  
postępowania L. M., s. L., zwrotu kosztów postępowania  
kasacyjnego.**

## UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398<sup>9</sup> § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

Cel wymagania przewidzianego w art. 398<sup>4</sup> § 2 k.p.c. może być wobec tego osiągnięty tylko przez powołanie i uzasadnienie istnienia przesłanek o charakterze publicznoprawnym, które będą mogły stanowić podstawę oceny skargi kasacyjnej pod kątem przyjęcia jej do rozpoznania. Na tych jedynie przesłankach Sąd Najwyższy może oprzeć rozstrzygnięcie w kwestii przyjęcia bądź odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

W niniejszej sprawie nie zachodzą przesłanki przyjęcia do rozpoznania skargi kasacyjnej od postanowienia Sądu Okręgowego w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 23 maja 2014 r. Uczestnik postępowania L. M. wskazał, że w sprawie istnieje potrzeba wykładni przepisów budzących poważne wątpliwości, tj. art. 1059 i 1038 k.c. oraz art. 365 § 1 i art. 366 k.p.c., jak również, że skarga jest oczywiście uzasadniona, co ma wynikać z zarzutów skargi, obejmujących również naruszenia przepisów mających budzić wątpliwości, i uzasadnienia tych zarzutów.

Nie jest możliwe jednoczesne wskazanie, że w sprawie istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości oraz że skarga kasacyjna oparta na naruszeniu tych przepisów jest oczywiście uzasadniona. Albo jest tak, że wykładnia przepisów jest prosta i w związku z tym ich naruszenie jest oczywiste, albo tak, że wykładnia ta budzi poważne wątpliwości, wobec czego naruszenie przepisów nie może być oczywiste. Skarżący nie przeprowadził ponadto pogłębionego jurydycznego wywodu mającego wskazywać na to, że istnieje potrzeba wykładni powołanych przezeń przepisów i że wykładnia ta budzi poważne wątpliwości. Nie wskazał również, na czym ma polegać „oczywistość” zasadności skargi kasacyjnej i nie przedstawił argumentów wykazujących, że rzeczywiście

skarga jest oczywiście uzasadniona (por. w związku z tym postanowienie Sąd Najwyższego z dnia 26 kwietnia 2006 r., II CZ 28/06, nie publ.).

Z tych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398<sup>9</sup> § 2 k.p.c.).

Oddalając zawarty w odpowiedzi na skargę kasacyjną wniosek o zasądzenie od uczestnika postępowania na rzecz wnioskodawcy kosztów postępowania kasacyjnego Sąd Najwyższy miał na względzie fakt, że wnioskodawca wnioskował „o odrzucenie skargi kasacyjnej i wydanie postanowienia odmawiającego przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania”, nie uświadamiając sobie, że każdy z tych wniosków wymaga podania odrębnych i różnych w treści motywów, a także nie wyjaśnił, na czym miał polegać brak w skardze kasacyjnej okoliczności mających uzasadniać jej rozpoznanie.